

כיצד הרגל פרק שני בבא קמא

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

וורין ר' יהודה בן בתירא אומר בוה אחר
האחרון חיב מפי שקורב מיתתו בא
ר וקבעו בקרני פלונטה דר' ישמעאל
ז של ר' יוחנן בן ברוקא ובכון דתניא^ט ונתן
יוחנן נפשו דמי נזיך ר' ישמעאל בנו של
יוחנן בן ברוקא אומר דמי מזיך^ט ואומר
זה נפל מראש הגג ונתקע באשה חיב
דברים יוכבמו לא קנה חיב בנוק
ערבר בירפיו בשבת אבל בשת לא דתנן
איינו חיב על הבשת ער שיהה מהכזין
מר רביה ינפל מראש הגג ברוח שאינה
חויה והזוק ובויש חיב על הנוק ופטור בר'
דרים יברוח מצזיה והזוק ובויש חיב בר'
דרים ופטור על הבשת יומם ונתקף חיב
על הבשת דתניא ממשמע שנאמר

טוריון. דענין צחא כל נפק מילס'ן כל הגאנט ופיטוריס ממייה. לר' יהודה בן מיליאן מפי קרייך לר' מימתו: רב א' מודע ר' פלונגה ור' יוסטמאנל וכוכן. הענין כוכר לר' צדוק טריינין מילס'ן כוכר הנג' לר' דבנין צחא כל'ו כה' כה' דמיס וטווור' ול' דבנין צחא כל'ו קלאס'ן חייכ' כד' דרביס. וכןנן צפאנ'ן כוות' מגה'ה דרכו לא' קוג'ן מז'ז'ן: ובכינטמו לא' אנטה. ר' עוז'ע'ס צחאטיין ווינטום דע'נו: סכל'ן על' גימתו אין צדונג אין' גמיז'ע קהה סאי' מייל' טיכעל' דימיכוון' ניג'ה'ה טהה'ה הולט'ה חיל' ו לא' נומיכ'ן לאטס' צויה'ה פאלק'ן לא' קהה'ה וויא' מוח' וויש'ה'ה מה'ן מן סאלט'ה'ה כה' מלומ'ר ספל'ה עיל'ו: וויא' גאנ'ה'ה צה'תמל' הנג'ול דיליכ'וון' ניג'פוג'ל עיל' הילס'ן דאנ'ה'ה: חייכ' קה' עיל' גאנ'ה'ה. ר' עוז'ע'ס צה'ל'ה מיליכ'ן נסס' צה'ט'ם: על' לאו' ומ' פטורה. צארה' לו' נמלקס': חייכ'. צה'ל'ה דיל' סל'ק'ה סכ'ר' למיכ'נייה'ה ליט' כה'יע' וויפער' לי':

מסורה הש"ס

תורה או רשות

- אם כפר יושט עלייו
וינוין פרי נפשו בכל
אשר יושט עלייה
שפטות כא ל
- כי ינער אבשים חירנו
אש ואחו ורוכבה אשთ
האדור לאחלה את אישתו
ממר בברוח ושללה ד rhe
ונזקיונה ממכבירה
רבirim בה יא

רכינו חניאל
מהכון רוחני. והונא היר
שחויה רוחנית ורואה ואמר לו
בחלול ליל עלי' ישומת מהר.

שלחה היה אין יודע שהחויקה מה ה"ל
חויקה לומר לך כיון ישנהכון להזק
עפ"י שלא נחכון לכיש ואמר רבה הינה
נחלת על לבו ומזה פטור על גביו ונשרף
וב אמר רבא תורייזו תננו על לבו דתנן
ביבש עליו לזרק האור או לחזק המים
ינו יכול לעלות משם ומזה חוץ ידחפו
זרק האור או לזרק המים יכול לעלות משם
ת פטור בגין דתנן ^ו קרע את כסותיו שבר
ג כדי חייב על מנת לפטור בעי רבה
יריח נחלת על לב עבורי פטור בגין דמי או
כמונו דמי אם תמצא לימר בגין דמי שורו
וזה הדר ^טפשטה עבדו בגין שורו כממוני:

הדרן עלך בצד הרגול

מניה: את ה cedar ברה"ר ובא אחר ונתקל
ביה ושבירה פטור ואם החוק בה
על החכית חייב בגיןו: נמ'فتح בכד
שים בחכית ^וותנן נמי וה בא בחכיתו זהה
בקורתו נשברה כד של וזה בקורתו
^ו והוא פטורفتح בחכיתו וסימן כד ^וותנן
זיה בא בחכיתו של זין וזה בא בגין
דכש מסודקה חבית של דבש ושפק וזה
והציל את הדבש לתוכו אין לו אלא
רב פפא היינו כד היינו חבית למא נפקא
או באחרוא רבדוא לא קרו חבית ותכית לא
דרדרובא קרו לה לברא cedar ולחכיתה חביתה
 cedar חביתא מזו ותמייאiol בתה רבעא
קמ"ל

ת פטור בגין רתנן^ג לקרו את כסותיו שבר ג' כדי חיבר על מנת לפטור פטור בעי רבה ריח נחלת על לב עבורי מהו בגנו רמי או אומנו רמי אם תמצוא לימר בגנו רמי שרו עז הרור פשתה עבורי בגנו שרו כממוני:

הדרן עלך בצד הרגל

מניה: את הבד ברה"ר ובא אחר ונתקל בה ושבה פטור ואם הוק בנה ל החכית חייב בגיןו: **גמ'** פתח בכד ימים בחכית^ח ותנתן נמי וה בא בחכיתו וזה בקורסתו נשברה כדו של וזה בקורסתו וזה ה פטורفتح בחכיתו וסימס בכד^ט ותנתן ימי וזה בא בחכיתו של יין וזה בא בכדו ימי דבש סודקה חבית של דבש ושפך וזה והציל את הדבש לתוכו אין לו אלא רב פפא היינו כד היינו חבית למא נפקא לא באחרדא רבדא לא קרו חבית ותובית לא לדרבובא קרו לה לברא כרא ולבחיטה חניתה כרא חניתא מהו ותימה יול בתה רובא קפ"ל

בר עזבנו נר דין האבד ושור אס כפנונו דינ' כוון והונע להלום בכל
כך דין האבד וחביר חבר ובאיו הדר פשטה עבדו כונסו והונע נחלת
ללה להרשות לאו הדרה ושרה וכשה שורו כפנונו וחיבר:

בב' היה לו השורה לא השרה הא
או במלויו או על גרי ונשך שוחיב
בלב העבר בדלא כתמי פון
המגנץ את הכר ברשותם ובא אחריו
אפר בר טנא דרב חותם אמר ר' יהונתן
הכר הוא דוחן מן החותם השכך שואבן
אותם יהונתן ברויה אמר סודר ר' רובה אמר פלי^ט
ולבדה בחרטה. והסוכר אופר כרא פנור
וין קומפלקן זיין נ' דעגון קרגן מדי
אטטליכן אטזדוזן מלן וגיטשע מאט
עליה קוינמאן נ' דע שיטובווען